

در عصر غیبت، امام عصر(عج)، شناخت علائم به منزله شناخت امام علیهالسلام نیز می‌باشد. زیرا مطالعه این علائم، ما را با خصوصیات حضرت و شرایط ظهور ایشان آشنا نموده، از این طریق مانع باورهای غلط در این زمینه و روی‌آوردن به سوی مدعیان دروغین مهدویت می‌گردد... می‌توان اهداف و فواید مطالعه علائم ظهور را بهطور خلاصه این‌گونه بیان کرد:

۱. تقویت ایمان و اعتقاد به وعده ظهور آنحضرت.

۲. دوری از مدعیان دروغین و نیفتدان به دام خرافات مختلف در دوران غیبت.

۳. آمادگی برای مشارکت و همکاری در فرایند ظهور

۴. شناخت بیشتر امام و عمل کرد ایشان تا هنگام ظهور؛

اگر از تمامی کسانی که در قاب چشمانشان که انتظار و امید رهایی از این همه ظلم و ستم جنایت‌کاران، موج می‌زند، بپرسی: منتظر چه چیزی هستید؟ با تیسمی تنها ستاره موعود را نشان دهند.

همه از انتظار و موعود سخن می‌گویند، اما خیلی از همین منتظران، از علائم و نشانه‌های ظهور حضرت کاملاً بی‌خبر و یا کاملاً اطلاع‌اند.

یکی از منابعی که به راحتی و با زبانی ساده و روان این نشانه‌ها را تشریح و تبیین کرده است کتاب «سپیدهدم ظهور» نوشته آقای سید محمد موسوی است که با تسلطی که بر روایات و مأخذی که در این زمینه موجود داشته کتابی ارزشمند را به رشته تحریر در آورده است.

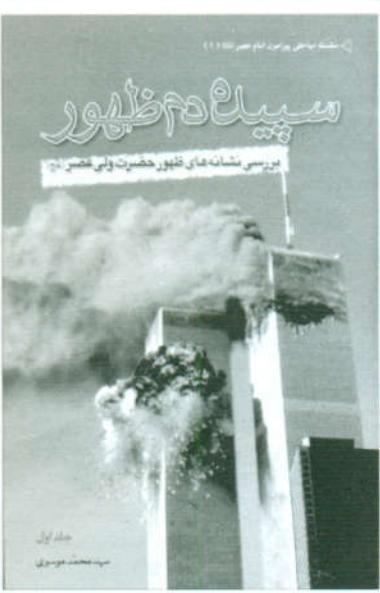
نویسنده «سپیدهدم ظهور»، در آغاز کلام به طرح این سوال پرداخته که از بی‌گیری علائم ظهور چه هدفی را دنبال می‌کنیم و در ادامه، درصد پاسخ‌گویی به این پرسش‌ها است که: چرا تعیین وقت ظهور نهی شده و آیا همه علائم ظهور را باید در نظر داشت و آیا همان‌طور که بیان شده، این علائم واقع می‌شوند؟

مباحثی چون: بررسی نشانه‌های عمومی ظهور، علائم طبیعی و غیرطبیعی، نشانه‌های خاص، از دیگر بخش‌های این کتاب است که خواننده با مطالعه آن با تمامی علائم و نشانه‌های ظهور حضرت مهدی علیه‌السلام آشنا می‌شود.

نگارنده در بخشی از این کتاب آورده است:

«روایات بسیاری، حکایت از تغییرات عمیق اجتماعی و اعتقادی در سطح گستره‌ای از انسان‌ها، مسلمانان و به‌خصوص شیعیان دارد. ازین‌جهت بر شیعیان تأکید نمودم، زیرا دیگران، دستورات و فرامین اهل‌بیت علیهم‌السلام را ندانند تا بدانند چه باید بکنند؛ ولی شیعیان این دستورات را دارند و علی‌رغم داشتن این احکام و فرامین، آن‌ها را نادیده گرفته، با حفظ ظاهر شیعه بودن خویش، کاملاً رفتاری مخالف یا متفاوت با تعالیم اهل‌بیت علیهم‌السلام در پیش می‌گیرند، که طبیعی است شدت انحراف و صدمات آن‌ها نیز بیشتر از دیگران باشد... حضرت رضا علیه‌السلام فرمود: «من او (مهدی عج) را می‌بینم در حالی که مردم در نالبیدترین حالت هستند، ندانی (صادی) زده می‌شود (به نام آن حضرت) به طوری که آن را افراد دور دست (از آن صدا) همانند نزدیکی‌ها می‌شوند.»

کتاب «سپیدهدم ظهور» به کوشش و تحقیق سید محمد موسوی در سه جلد و در قطع رقیع با همکاری انتشارات اعجاز منتشر شده است.

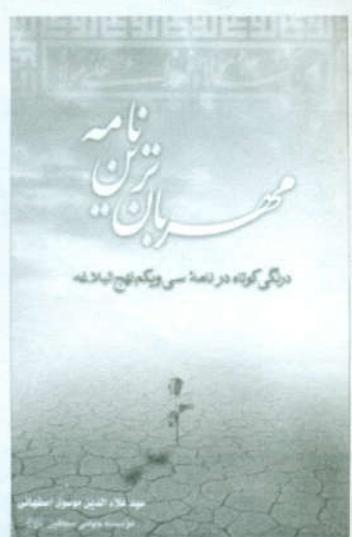
نهج‌البلاغه بوده است، که با کتاب‌ها و مقالات مختلف به تبیین و توضیح نکات بسیار مهم این نامه ارزشمند امام علیه‌السلام پرداخته‌اند. کتاب «مهریان ترین نامه» که به قلم نویسنده محترم جناب آقای سید علاء‌الدین موسوی اصفهانی به رشته تحریر درآمده، به شرح و توضیح نامه سی و یکم نهج‌البلاغه - نامه امیر مؤمنان علیه‌السلام به فرزندش امام حسین علیه‌السلام - در قالبی بسیار ساده و روان اختصاص یافته است. درین نوشтар، نویسنده پس از ذکر قسمتی از نامه و ترجمه آن به توضیح مهمندان فقهای نامه، با تکیه بر آیات و روایات پرداخته است. البته در لایه‌لایی بحث‌ها از شعرهای حکمت‌بار و نیز داستان‌های جذاب - که عمده‌تا از حیات نورانی اهل بیت علیه‌السلام و یا تاریخ اسلام نشأت گرفته - برای توضیح بیشتر، بهره جسته است. در پایان هر فصل نیز آموزه‌های اخلاقی آن فصل را به صورت خلاصه برای خوانندگان بیان می‌نماید.

این اثر ارزشمند را مؤسسه جهانی سبطین در هزار نسخه در سال ۱۳۸۲ به چاپ رسانده است.

نهج البلاغه صدف مرواریدهای حکمت و

گنجینه یاقوت‌های سخن است. مواضعی که در طی خطبه‌ها و نامه‌های آن دیده می‌شود، دل‌ها را به سوی خود می‌کشد و کلمات قصار آن، ضمن سعادت دنیا و آخرت است که جویندگان حقایق را به گشیده خویش راهنمایی می‌کند. آری! عظمت بی‌کران این دریای علوم و معارف، هر انسان سعادت‌طلب را شگفت‌زده و متحیر می‌سازد و بی‌اختیار او را به ستایش آفریننده آن وا می‌دارد.

زوایای مختلف سخنان امیر مؤمنان علیه‌السلام داشمندان مختلف را از قرون گذشته تاکنون به تلاش برای تفسیر، تبیین و کشف رموز این اثر شگفت واداشته که نتیجه آن، کتاب‌های فراوانی است که در زمینه تفسیر نهج‌البلاغه بر جای مانده است. در این میان، نامه سی و یکم نهج‌البلاغه که شامل بحث‌های اخلاقی، تربیتی، تاریخی، اعتقادی، علمی و سیاسی و به عبارت دیگر، یک دوره کامل درس سالم‌زیستن است، همواره مورد توجه اندیشمندان و محققان

دیگر کوتاه در زمانه سی و یکم نهج‌البلاغه